

Til det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), som heller ikke kunde forstaa mit Standpunkt, skal jeg sige, at det er ikke saa vanskeligt at forstaa. Hvis nu Lovgivningsmagten enedes om at sige: Vi ville have Opgaven løst paa den Maade, som Minister Hage betegnede i sine Motiver til Forslaget af 1903 — jeg sætter det — og vi ville indbyde f. Eks. de 6 præmierede Arkitekter eller Arkitekterne i al Almindelighed til at prøve paa dette Grundlag, saa er det dog aldeles indlysende, at vi faa mange flere Besvarelser paa dette Grundlag end nu, hvor det staa frit, om det skal være sammenbygget eller adskilt. Jeg vil ogsaa antage, at Thorvald Jørgensen, hvis Dygtighed som Arkitekt jeg har den største Respekt for, og som har vundet saa meget Bifald ved sit Projekt, hvis Lovgivningsmagten vilde tage dette Standpunkt, ogsaa vilde konkurrere, saa at vi ogsaa paa dette Grundlag vilde faa en Løsning fra hans Haand. Vi vilde jo faa langt flere Løsninger at vælge imellem paa dette Grundlag end nu, hvor nogle have løst det paa den ene og andre paa den anden Basis.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Ja, men det er dog ganske mærkeligt, at det ærede Medlem mener, at hvis Rigsdagen sagde, vi ville have Opgaven løst paa den Maade, saa vil det kunne lade sig gøre, skønt Arkitekterne, som skulle gøre det, sige, at de ikke kunne løse det paa denne Maade, thi det er det Svar, som Arkitekterne faktisk have givet ved den Konkurrence, som har været afholdt. At prøve at løse Sagen paa den Maade lader sig derfor ikke gøre. At begynde forfra paa dette Standpunkt forstaaer jeg ikke kan nytte, og der er ikke Spor af Mening deri. Skulde der være Mening deri, saa maatte man gaa bort fra Loven af 1903 og løse den paa en anden Maade, som der jo ogsaa har været ret almindelig Stemning for. Og jeg maa da sige, at det er tilladeligt at gaa hen og annullere en Lov og lade en anden Lov træde i dens Sted, naar man i Mellemtiden er bleven bedre oplyst, men i denne Sag maa Ministeriet være ledende. Man kunde gaa den Vej, at man sagde, vi bevilge 6 Mill. Kr., hvis man ikke vil gaa højere, 3 Mill. Kr. til Slottet og 3 Mill. Kr. til en Rigsdagsbygning. Slottet skal ligge der, hvor Slotsruinen nu ligger, Rigsdagsbygningen et

andet Sted paa Slotsholmen. Det er ganske nødvendigt, idet den anden Vej har vist sig at være ganske uløselig. Den Vej kunne vi overordentlig godt gaa, det er ingen Skam for Lovgivningsmagten paa denne Maade at lade en ny Lov træde i Stedet for en ældre, naar den anser den ny Lov for at være den bedste. I det Tilfælde, at noget saadant skulde foreligge, er Sagen anderledes, men saa længe det ikke foreligger, skønner jeg ikke, at det er muligt med Haab om Udbytte at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) mener.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Neergaard: Maa jeg blot dertil sige, at deri, at Arkitekterne Thorvald Jørgensen, Nyrop med flere andre ikke have løst Opgaven paa den af mig betegnede Maade, men paa en anden indenfor Loven af 1903 liggende Maade, ligger aldeles ikke, at de ikke kunne forsøge en saadan Løsning, naar de vidste, at det var den Løsning, Lovgivningsmagten accepterede.

Jørgensen: Jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger. Naar man staaer over for en saa vigtig Sag som den her foreliggende, antager jeg, at det gaar Tingets øvrige Medlemmer som mig, at jo nærmere man kommer til Sagens Afslutning og skal tage Stilling til den, desmere rykker Ansvar et ind paa en og særlig i en Sag som denne, hvor mulige Fejlgreb, der blive begaaede, ikke kunne rettes af os, der skulle tage Beslutning, men hvor vi derimod maa staa for kommende Slægters Dom. Jeg hører til dem, der gerne ville være med til at bygge Christiansborg Slot op, og som have ment, at det var uværdigt for Nationen at lade en saa kostbar Bygning ligge øde hen som Genstand for den stærke Tand, hvormed Tiden har taget paa den, og jeg skal være glad ved at stemme for Genopførelsen, vel at mærke, naar denne Løsning efter min Mening kan føre til et heldigt Resultat. Naar man nu har overværet disse Dages Forhandlinger, saa vil det Spørgsmaal uvilkaarligt fremstille sig, hvilket Resultat kunne vi vente, hvis det foreliggende Forslag bliver vedtaget, vil det blive tilfredsstillende for alle Parter? Jeg tror, at dette Spørgsmaal vil kunne besvares med et absolut Nej, det vil blive utilfredsstillende ikke alene for de enkelte Partier,